

*Αντ. 938 πρβλ. μεταγενής. — Συγκρ. προγενέστερος, α, ον, γεννηθείς πρότερον, αρχαιότερος, πρεσβύτερος, 'Π. Β. 555, 'Οδ. Β. 29, κτλ., γενεή π. 'Π. Ι. 161· τινος Ψ. 789· οί προγενεῖς, οί υπέρβατες πρό ἡμῶν, προγενέστεροι, παλαιότεροι ἀνθρώποι, 'Αριστ. 'Ηθικ. 'Νοῦκ. 10, 9, 23, περί Ψυχ. 1, 2, 2, π. Ζ. Μορ. 1, 1, 44. — ὑπερβ. προγενέστατος, πρεσβύτατος, ὁ πρῶτος πάντων γεννηθείς, 'Υμν. 'Ομ. εἰς Δῆμ. 110, 'Αριστ. π. Ψυχ. 1, 5, 15.

προγεννώ, γεννώ πρότερον, Θεοφρ. π. Φυτ. 'Ιστ. 1, 20, 3, Κλήμ. 'Αλ. 769.

προγεννήτετρα, ἡ, ἡ προγεννήσοσα, ἡ πρόγονος ἡ μήτηρ, Λυκόφρ. 183.

προγεννήτωρ, ος, ὁ, ἐν τῷ πληθ. προγεννήτορες, πρόγονοι, Εὐρ. 'Ιπκ. 1380.

προγευμάτιζω, γευματίζω πρότερον, γεύομαι πρότερον, Ισχυροῦ χυμοῦ 'Αριστ. π. Ψυχῆς 2, 10, 5.

προγεύομαι, μέσ., γεύομαι, δοκιμάζω πρότερον, 'Αριστ. π. Ζ. Μορ. 4, 11, 3, Πλούτ. 2, 49Ε, κτλ.

προγεύσσης, ου, ὁ, ὁ γευόμενος πρότερον τὰ φαγητά, ὁ γευόμενος χάριν δοκιμῆς, Πλούτ. 2, 990Α, 'Αθήν. 171Β θηλ. -γευστρίς, ἑδος, Φίλων 1, 170, 603. — 'Ἰδε Κόντου Γλωσσ. Παρατηρ. σ. 433.

προγευμετρίω, μετρώ τὴν γῆν πρότερον, Εὐδόξιος ἐν Μαί. Γούτ. Vat. 1, 167.

προγηθῆς, χαίρω πρότερον, Φίλων 1, 602.

προγηράσκω (πρβλ. γηράσκω), γηράσκω πρότερον, τοῦ γρόνου 'Ἰπκ. π. 'Αέρ. 284. 2) γηράσκω πρώτως, Λουκ. Ρητ. διδάξ. 40, πρβλ. Τίμ. 20, Κλήμ. 'Αλ. 228.

πρόγηρος, ον, (γῆρας) πρώτως γέρον, Πολυδ. Β' 13.

προγιγνομαι, παρ' ἴωσι καὶ τοῖς μεταγεν. -γιγνομαι [i] — μέλλ. -γενήσομαι· ἄφρ. προύγενόμην πρμ. προύγεγονα καὶ -γεγένημα· ἀποθ. Παραγιγνομαι, ἐμφανίζομαι, οἱ δὲ τάχα προγένοντο, 'Π. Σ. 525, 'Υμν. 'Ομ. 6, 7· ἀμυδῖς προγένοντο 'Ἡσ. 'Ασπ. 'Ηρ. 345· ἐπαπέρομαι, εἰσω πρ. 'Οπκ. 'Αλ. 2, 103 κόπρον ἐπι πρ., ἐπὶ τῇ ἐπαυλῶν, Καλλ. εἰς 'Αρτ. 178.

πρόγενωμι πρότερον, υπέρχω προηγουμένως, ἦν...προγεγονότες ἕωσι πρὶν... 'Ἡρόδ. 7, 3· οἱ προγεγονότες θεοὶ ὁ αὐτ. 2, 146· οἱ πρ. ἀνθρώποι, οἱ προγενέστεροι, Ξεν. 'Απομν. 4, 8, 10· οἱ προγεγεννημένοι ὁ αὐτ. ἐν Κύρ. 8, 7, 24, κτλ.: οἱ προγεγονέμενοι, οἱ πρότερον υπέρβατες, Πολυδ. Β' 10, 12.

2) ἐπὶ συμβεθεύομαι καὶ τῶν τοιούτων, ταῦτά μοι προύγεγονε Πλάτ. Συμπ. 219Ε· τὰ προγεγεννημένα, τὰ γεγόμενα πρότερον, πράγματα παλαιά, Θουκ. 1, 20, κτλ.: τὰ προγεγονότα 'Ἰπκ. 36, 4, κτλ., προγεγεννημένοι πόλεμοι, καιροὶ Θουκ. 1, 1, Ψήφισμα παρὰ Δημ. 255, 22· οἱ προγεγονότες ἡμῖν ἐμπροσθεν λόγοι Πλάτ. Νόμ. 699Ε — προγιγνεται τί τινος, συμβαίνει πρό ἐτέρου, Τίμ. Λοκ. 97Α, Πλάτ. Φίληβ. 39D.

προγιγνώσκω, ἴανω καὶ μεταγεν. -γιγνώσκω· μέλλ. γνωσσομαι· 'Ἐπιστ. ἄφρ. ἀπαρ. προγιγνώσκω 'Υμν. 'Ομ. εἰς Δῆμ. 258.

'Ως καὶ νῦν, γνωρίζω, καταλαμβάνω ἐκ τῶν προτέρων, τὴν 'Υμν. 'Ομ. ἐνδ' ἄνωτ., 'Ἰπκ. π. 'Αέρ. 281, Πλάτ., κλπ. ἀπολ., Εὐρ. 'Ἰπκ. 1072· πρ. ὅτι... Ξεν. 'Ἰππαρχ. 8, 12.

2) προγνωρίζω, προαισθάνομαι, πρ. χειμῶνα αἱ μέλιτται 'Αριστ. π. τὰ Ζ. 'Ιστ. 9, 40, 57.

3) γνωρίζω ἀπὸ πολλοῦ τινα καλῶς, ὃν προέγλω, τοῦ ὁποῦτο τὸν χαρακτήρα ἐγνωρίσει καλῶς ἀπὸ πολλοῦ, 'Ἐπιστ. πρ. Ρωμ. ια', 2, κτλ.

II κρῖνω ἐκ τῶν προτέρων, πρ. ἐς τὸ μέλλον καλῶν Θουκ. 2, 64· προνοῦ, τὴν Ξεν. Κύρ. 2, 4, 11 — Πισθ., προεγνωσμένοι ἀδικεῖτε, κρῖθε ἐκ τῶν προτέρων οὗτε κακῶς ἔπραξε, Δημ. 861, 23.

προγλύκαίνω, γλυκαίνω πρότερον, Γαλην.

προγλωσσέω, ὁμιλῶ ἀβρῶς, ἀμέτρως πρὶν σκεφθῶ, Σχόλ. εἰς 'Π. Ψ. 473, 'Ἡσύχ. ἐν λέξ. λαθροῦσται.

προγλωσσῆς, ἑδος, τὸ εἰς οὐδὲ λήγον ἄκρον τῆς γλώσσης, Πολυδ. Β' 105.

προγλωσσοσ, ον, προκητῆς τῆν γλώσσαν, φλύαρος, ἄλοος, λοιδόρος, Κλήμ. 'Αλ. 660, 'Ἡσύχ. ἐν λέξ. ἐπισεβόλος, κλπ. — 'Ἰδε Χ. Χαριτωνίδου Ποικίλα Φιλολογ. τ. Δ', σ. 296.

προγνωρίζω, γνωρίζω ἢ ἐνώθω πρότερον, 'Αριστ. Τοκ. 6, 4, 5, πρόγνωσις, ἡ, τὸ γινώσκω ἐν πρότερον, ἐκ τῶν προτέρων, Πλούτ. 2, 399D, 982C, Λουκ. 'Αλέξ. 8, κτλ.: ἐν τῇ ἱατρικῇ, πρόγνωσις, ἐκ τῶν προτέρων σχηματιζομένη κρίσις περὶ τῆς νόσου, προβλεψώσις, 'Ανθ. Π. 11, 382, ἴδε Foes Hipp., καὶ πρβλ. Γαλην. 8, 692.

προγνωστής, ου, ὁ, ὁ γινώσκων ἐκ τῶν προτέρων, προγνωρίζων, Κλήμ. Ρωμ. 2, 9, Τατιαν. 849B, κλπ. — 'Ἰδε Κόντου Γλωσσ. Παρατηρ. σ. 433.

προγνωστικῶς, ἡ, ὄν, ὁ προγνωρίζων, προαισθανόμενος, μόριον ψυχῆς Πλούτ. 2, 433Α· μετὰ γεν., πρ. τῆς κινήσεως τῶν νοσημάτων Γαλην. — τὸ προγνωστικόν, σημεῖον συντελοῦν εἰς γινώσκῃν τὴν εἰκασίαν τοῦ μέλλοντος, Γεωπ. 1, 2· προγνωστικά, τὰ, ὄνομα πραγματείας τινοῦ τοῦ 'Ἰπκ.: πρβλ. πρόγνω-

σις. — 'Ἐπιρρ. προγνωστικῶς, διὰ προγνώσεως, 'Ορίγην. 776C, 'Αθαν. Π. 732B.

προγονικῶς, ἡ, ὄν, ὁ εἰς τοὺς προγόνους ἀνήκων, Πολυδ. 3, 64, 2., 13, 6, 3, κτλ.

πρόγονος, ον, (γίγνομαι, γέγονα) ὁ πρότερον γεννηθείς, ὁ πρώτως γεννηθείς, (ἴδε ἐν λέξ. μέτασαι· ὁ πρώτος γεννηθείς, πρωτότοκος, 'Ἐλλ. 'Ἐπιγρ. *941.

II προκάτωρ, πρόγονος, 'Ἡρόδ. 4, 127, Πινδ. Ο. 6, 99· πατρός σου πρ. πατῆρ Εὐρ. 'Ἰων 267, πρβλ. 'Ἐλλ. 15, Πλάτ. Συμπ. 186Ε, Εὐθύφρων 11Β· συχρ. ἐν τῷ πληθ., 'Ἡρόδ. 7, 150, Πινδ. Π. 9, 183, Αἰσχύλ. Πέρσ. 405, κτλ.: ὁ ἀνωθεν πρ. Πλάτ. Λεξιτ. 236Ε· οἱ πάλα πρ. Πλάτ. 'Ἐπιστ. 359D· ἐκ προγόνων, Λατ. antiquitus, ὁ αὐτ. ἐν Θεαιτ. 173D — ὡσαύτως ἐπὶ θεῶν, οἵτινες εἰσὶν οἱ ἀρχηγεῖται γενεᾶς, Αἰσχύλ. 'Αποσπ. 271, 'Ἰσοκρ. 191D, κτλ.: Ζεῦ πρόγονε Εὐρ. 'Ορ. 1242· θεοὶ πρόγονοι Πλάτ. Εὐθύδ. 302D — ὡσαύτως ὡς θηλ., πρ. γυνὴ Αἰσχύλ. 'Ἰκτ. 533, πρβλ. 44· — μεταφορ., οἱ πρόγονοι, οἱ ἱδρυταὶ ἢ θεμελιωταὶ σχολῆς τινοῦ, Λουκ. 'Ερμῆτ. 15, Φιλόστρ. 333 — ἰὸ πόνοι πρόγονοι πόων Σοφ. Αἴ. 1197 (Δινδ. ἰὸ πόνοι πρόπονοι), ἔνθα ἴδε σημ. Jobb.

πρόγονος, ὁ, (γονή) τέκνον ἐκ προτέρου γάμου, κοινῶς «προγονός», Λατ. priniogenus, Εὐρ. 'Ἰων 1329, Διον. 'Αλ. π. 'Ἰσοκρ. 18, Λουκ. π. Διαβολ. 26, Συλλ. 'Ἐπιγρ. 4040, IV, V.

II ὡς θηλ., θυγάτηρ ἐκ προτέρου γάμου «προγονή», 'Ἰσαί. 'Υπὲρ Εὐρύφλητου § 5, Στράτις ἐν 'Αθήλ. 16· λαβεῖν γυναικὰ τὴν Σύλλα πρόγονον Αἰμιλίαν Πλουτ. Πομπ. 9, ἔνθα ἴδε σημ. Κοραΐ (τ. 4, σ. 362) — ὡσαύτως «προγονή» ἐν 'Αντιγόρῳ τοῦ Φίλωνος 2, 303.

πρόγραμμα, τό, δημοσία προκηρυχθεῖς ἢ γραπτῆ διατάξις, δημοσία γνωστοποίησις ἔγγραφος, πρόγραμμα Δημ. 772, 15, Πλουτ. Γάβ. 5, Λουκ. 'Ερμῆτ. 11, κτλ. ἴδε Λοβέκ. εἰς Φρόνηξ. 249.

προγραμμάς, ὁ, = πρόγραμμα, Σχόλ. εἰς 'Αριστοφ. Σπ. 55, ἴδε 'Αμμών. 140.

προγραφή, ἡ, δημοσία γνωστοποίησις, εἰδήσις, Ξεν. 'Ἰππαρχ. 4, 9· πρᾶτως ἀπόφασις γραπτῆ, Πολυδ. 26, 5, 2, Δίων Κ. 47, 13· ἐκ προγραφῆς, κατὰ διαταγὴν γραπτῆ, ὁ αὐτ. 56, 25· — μάλιστα δημοσία πώλησις δημοβείβησις περιουσίας, δημοπρασία, δήμευσις, Λατ. proscriptio, Στράβ. 249· ἐπὶ θανάτῳ προγραφαί, κατὰ τὴν εἰς θάνατον, ἐπικρίτους θανάτου, 'Απκ. 'Εμφυλ. 1, 2.

II πρόγραμμα, Διόδ. 12, 36.

προγράψω [α], μέλλ. -ψω, γράφω πρότερον, προηγουμένως, τὰς αἰτίας προγράψω πρῶτον Θουκ. 1, 23· γράφω πρότερον ἢ ἀνωτέρω, 'Ἐπιστ. πρ. 'Ἐφεσ. γ', 3· ὁ προγεγραμμένος ἀριθμῶς, ὁ ἀνωτέρω μνημονευόμενος, Πλούτ. 2, 1018C.

2) γράφω ὡς ἀντίγραφον, Πολυδ. Δ', 18.

III προγράφω, ἐκτινάζω, γνωστοποιῶ ἐν τῷ δημοσίῳ γράφω αὐτὸ ἐν πινακίῳ, 'Αριστοφ. 'Ορν. 450· πρ. κρίσιν ἢ δίκην τινὴν, γνωστοποιῶ περὶ δίκης, Δημ. 1151 ἐν τέλ., Πλουτ. Κάμειλ. 11· — ἀορίζω ἢ καλῶ διὰ δημοσίας γνωστοποιήσεως, ἐκκλησίαν Αἰσχίν. 35 ἐν τέλ., 36, 4· χορηγῶσι πρ., διορίζω χορηγῶσι, 'Αριστ. Οἰκ. 2, 32, 1· στρατιᾶς κατάλογον Πλουτ. Κάμειλ. 39· καὶ ἐν τῷ παθ., φρουρᾶς προγραφείσης Δημ. 1257, 5· πρ. πότε δεῖ δικασθῆναι 'Αριστ. 'Αποσπ. 378· πρ. ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν αὐτοῖς 394, πρβλ. 429· οὕτως ὅσως, ὅς κατ' ὄφθαλμοῦ... Χριστὸς προεγράφη, ἐκνήρυξθη ἡ δημοσία ἐξετέθη, 'Ἐπιστ. πρ. Γαλ. γ', 1.

2) προκηρῦττω δημοπρασίαν, παρὰ τῆ ἀρχῇ Θεοφρ. παρὰ Στοβ. 280, 50, πρβλ. Πλουτ. 2, 205C — πωλῶ ἐν δημοπρασίᾳ, ἐν τῷ πραιτωρίῳ τὰ κτήματα Δίων Κ. 51, 4.

3) = Λατ. proscribere, φυγάδα πρ. τινά Πολυδ. 32, 21, 12· οἱ προγεγραμμένοι, οἱ προγραφέντες, εἰς θάνατον καταδικασθέντες, αὐτοῖς 22, 1· οἱ προγραφέντες Δίων Κ. 47, 13· προγραφεῖς ἐπὶ θανάτῳ Πλουτ. Βροῦτ. 27· — οὕτω πῆθ., οἱ προγεφρ. εἰς τὸ τὸ κρίμα, ἐκεῖνοι ὧν τὰ ὄνόματα εἶναι γεγραμμένα ὡς ἀνθρώπων ὀριζόμενοι εἰς κατάκριτον, 'Ἐπιστ. 'Ἰουδ. δ'.

III γράφω ὄνομα τί ἐπὶ κεφαλῆς καταλόγου, πρ. τινά ἐπὶ τῶν ψηφισμάτων Πλουτ. Δημήτρ. 10· πρ. τινά τῆς βουλῆς, ἐπὶ τοῦ τιμητοῦ, ὀνομάτω ἢ διορίζω τινά princeps senatus, ὁ αὐτ. ἐν Διμλ. 38, Φραμ. 18· οὕτως ἐν τῷ παθ., προγράφεσθαι τοῦ συνεδρίου ὁ αὐτ. 2, 318C, ἔνθα ἴδε Wyttenb. — Πρβλ. Κόβητον ἐν Var. Lect. σ. 352.

προγυμνάζω, ὡς καὶ νῦν, γυμνάζω ἢ ἀσκῶ προηγουμένως, χεῖρα Σοφ. 'Αποσπ. 450· ἐαυτὸν ἐς ἄλλον βίον Λουκ. 'Ερμῆτ. 1, 78· ἴδω, προγυμνάζω τινά εἰς τὴν ῥητορικὴν, 'Απρ. 'Ἐπίκτ. 1, 26, 13, κτλ. — Παθ., ἐπὶ λόγων, οἱ προγυμνασθέντες λόγοι, οἱ προπαρασκευασθέντες, 'Ἐρμην. περὶ Εὐρέα. 4, σ. 214.

προγυμναστικός, ἡ, προηγουμένη γυμνασις, ἄσκησις, 'Ἰάμβλ. παρὰ Στοβ. 471, 51, Κλήμ. 'Αλ. 415.

προγυμναστικός, τό, προπαρασκευαστικὸν γύμνασμα, πολέμου, πρὸς πόλεμον, 'Αθήν. 631Α· ὡσαύτως ἐν τῇ ῥητορικῇ, 'Αριστ. Ρητορ. πρ. 'Αλ. 29, 4, πρβλ. Ernesti Lex. Rhet.

προγυμναστέον, ῥημα, ἐπίθετ. πρὸς τὸ προγυμνάζω, δεῖ προγυμνάζειν, τὴν ψυχὴν Κλήμ. 'Αλ. 874.

προγυμναστής, οὔ, ὁ, ὡς καὶ νῦν, ὁ προγυμνάζων, ἑπερίθ.